

[Arbejdsministeren]

I SF's forslag foreslås det herudover, at der åbnes mulighed for at tilrettelægge kombinationsforløb bestående af uddannelse og arbejdstilbud. Også på dette punkt er vi allerede så langt fremme, at muligheden foreligger eller i det mindste søges skabt gennem de nævnte to lovforslag.

Som et led i uddannelses- og jobgarantien foreslår SF endelig at genindføre jobskabelsesordningen. Det mener jeg er en dårlig idé. Regeringen finder ikke, at kommunerne skal have øget mulighed for at etablere produktion på den private sektors bekostning.

Regeringen er principielt enig med forslagsstillerne i, at uddannelse er et væsentligt led i en bredere indsats for at øge fleksibiliteten på arbejdsmarkedet. Jeg skal henvise til, at det i forbindelse med finansloven for 1991 blev besluttet, at der skal gennemføres en effektivisering af AMU-uddannelserne. Samtidig vil mit lovforslag nr. L 19 om brugerbetaling på AMU-området medvirke til, at efterspørgslen efter AMU-uddannelser kommer til at svare bedre til de reelle behov. Det er min vurdering, at disse to initiativer alt i alt vil forøge uddannelsesaktiviteten inden for AMU med cirka 15 pct. i indeværende år og yderligere cirka 15 pct. i 1992.

Hvad angår fremrykning af tidspunktet for ret til uddannelses- og arbejdstilbud, vil regeringen søge at komme med udspil i god tid inden forligsperiodens udløb.

Forslagsstillerne har ikke redegjort for, hvordan man forestiller sig finansieringselementerne udformet. Endvidere har man ikke gjort sig overvejelser omkring de økonomiske konsekvenser. En seriøs behandling af forslaget betyder for statens og de kommunale budgetter er i dagens situation en nødvendighed. I øvrigt skal jeg henvise til mine tidligere bemærkninger.

På denne baggrund kan det næppe overraske, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget, men det er da min bedste forhåbning, at der alligevel, inden samlingen er slut, vil blive vedtaget en pakke, som rummer nogle elementer, hvor vi opnår det samme mål.

Jytte Andersen (S):

Vi vil fra socialdemokratisk side erklære os enige i den opfordring, som ligger i SF's forslag, nemlig en opfordring til regeringen om at udarbejde planer om en aktiv arbejdsmarkeds-

politik, som indeholder såvel beskæftigelse som uddannelse og en bedre fordelingspolitik. Og vi har også megen sympati for mange af de ideer, som ligger i dette beslutningsforslag, selv om det går langt ud over, hvad man kan kalde ren arbejdsmarkedspolitik. Det handler også om erhvervs politik, om den kommunale fuldmagt og om boligpolitikken som sådan, så det er vel et spørgsmål, om det er havnet i den rigtige ressort, om det ikke nærmere skulle have været i PØ-udvalget. Men det er en detalje i forhold til det problem, vi står over for med hensyn til arbejdsløsheden.

Som sagt har vi sympati for mange af ideerne, og det er jo nok også, fordi genkendelsens glæde er stor. Vi kan genkende mange af vores egne forslag fra »Alle i gang« og fra beslutningsforslaget fra 15. november, hvor vi lagde op til en uddannelses- og jobskabelseslovgivning for unge og en øget voksen- og efteruddannelsesindsats. Og det er klart, at mange af de mange sammenhængende forslag vil vi udmærket kunne samarbejde om.

Vi er også enige i det princip, der ligger i forslaget her, nemlig princippet om, at aktive tilbud skal rykkes så langt frem som overhovedet muligt. Vi er også enige i synspunktet om en fornuftig kombination af tankerne om betalt frihed til uddannelse, og synspunktet om en beskæftigelsesvirkning er også ganske fornuftigt.

Jeg synes egentlig nok, at arbejdsministeren gik galt i byen, da han sagde, at der ikke var peget på finansiering. I punkt 7 har SF faktisk peget på en finansiering. Så kan man erklære sig enig eller ikke enig, men finansieringsideer er der i hvert fald peget på.

I relation til det sidste finansieringsforslag vil jeg gerne tilkendegive nogle synspunkter, som måske kan være nyttige i forbindelse med de forhandlinger om en dagpengereform, som vi håber snart vil tage fart, og det er spørgsmålet om solidaritetsbidrag. Vi er ikke i Socialdemokratiet enige i et solidaritetsbidrag, der knytter sig så tæt til a-kassebidraget og a-kasserne som sådan. Men vi er naturligvis optaget af, at de grupper, der er på arbejdsmarkedet, og som kører på fribillet, også i en eller anden forstand – i en lidt bredere sammenhæng måske – skal være solidariske og være med til at finansiere den uddannelsesindsats, som er så nødvendig. Så det vil jeg gerne hermed give som et politisk signal til regeringen og til arbejdsministe-